

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

קב

עין משפט
גר מצוה

בגובהא דקניא. ותולה חותה: ארישא. שוכר מישאלל הוה דחתיא רישא לא תולנה בידו ויאל: ופורי דמשכיר. דכיון דלא אוגריה ליה מסתמא דתורי דמשכיר הוו זה: בחצר דמשכיר. (א) שלא השכיר את החצר: וסורי דאמו מעלמא. וחסה גללים אפקורי מפקרינהו בעלים וקניא ליה חצרו ואפילו קדם (תורה אור

בגובתא דקניא. מכאן נראה כמו שפירש רש"י במנחות (דף נג.) שמתין המוזהר מעומד לכן לריך גובתא דקנה שלא תפול אלל לפר"ח שמניח אותה מיושב כמו ספר תורה מונח בארון ולא מעומד ובמנחות (סג) נמי עטאה כמין גבר פסולה והיינו מעומד דשיליה המוכר פירות (ב"ב דף ק"י ושם) אמר על כמין גבר היינו קבורת חמור משמע במעומד קאמר ואם כן גובתא דקניא למה לי ויש לומר שלא תכלה מלחומיה הכותל: **מסייע** ליה לרבי יוסי בר' חנינא: פירשטי בפ"ק (דף י"א): **קולט** מן האויר אמאי הרי חלו שלו. תימה ואי ליחא דרבי יוסי אמאי שבתל של בעה"ב: **תרתיו**. פ' דסתין אהדרי דהאי שברפת לא אויברין למיתא לגופיה דרשטיא הוא דשוכר בית בחצר שאין לו ברפת כלום ולא תכלה לרישא דהאי דשוכר שברפת לבעל הבית לפי שאין [בה] לשוכר כלום [א] אבל בחצר שיש לשוכר בה הילוך כניסה ויציאה לביטוי לא הוי דבעל הבית והדר תני שאף שבתל לבעל הבית: **פרט** למוזמן. וא"כ אמאי לא פריך נמי מסיפא אמאי אסורין מפני דרכי שלום גזל גמור הוי וי"ל דמישא נוחא ליה למיפקר וה"ל דמני פריך מסיפא אי נמי לא מני למיפקר מסיפא דליכא למימר דהכי קאמר אסורות משום גזל גמור הבינים והמני מפני דרכי שלום. **אי** הכי אמאי אסורים משום גזל דאפי' משום דרכי שלום ליכא ומשי אהמין פ' ולא חביבים/וא"כ אמון נמי הא לריך שילוח וי"ל כי ליכא בינים תחתיה וה"ל דה"מ למימר ככ"ד מעיקרא חביבים שפלו יש גזל גמור ואהמין יש דרכי שלום: **לא** לריכא בקטן. ולי"ג דשלה קטן דלי שלחה קנה בעל השוכר מדאורייתא ואכו משום דלקחו קטן יהא שלו אלא הקטן לקח הבינים בלא שילוח ועדיין לא זכה בעל השוכר בבילים ותימה דאפי' בגדול ה"מ לחוקמי וכגון שנתן ידו לו בגדול תחת הבינים בשעה שאם רובלת עליהם ולא נתחוו לזכות בבילים עדיין דאכור הוא אלא עשה כן כדי שלא יזכה בעל השוכר בבילים אה"כ(ד) ושילוח את האם ועטלן עבשו וזוכה בן: ובא

בגובתא דקניא ח"ר המשכיר בית לחבירו

על השוכר לעשות לו מזוזה יבשהוא ויצא לא ימלנה בידו ויוצא. ומכרי נומלה בידו ויוצא. ומעשה באחד שנמלה בידו ויצא וקבר אשחו ושני בנו מעשה לסתור?

אמר רב ששת ארישא: הובל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומן הביורים בלבד: במאי עסקינן?

בחדר דאניר ליה לשוכר ותורי דשוכר אמאי של בעה"ב? בחדר דלא אנירא לשוכר ותורי דמשכיר, פשימא(א) *לא צריכא

בחדר דמשכיר ותורי דאתו מעלמא קמו בה, מסייע ליה לר' יוסי ברבי חנינא *דאמר יוסי

ברבי חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו ומיתב, אם אמר כל מיצאות שיבאון לחכרו היום חמנה לי חצרו לא אמר בלום

ואם איתא להא דא"ר יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא

אמר כלום: הלא במאי עסקינן? בחדר שאינה משתמרת, אי הכי אימא סיפא יצא לרש

מיצאה בעיר דבריו קיימין ואי בחדר שאינה משתמרת? כי יצא לו שם מיצאה בעיר

מאי הוי? כיון דיצא לו שם מיצאה בעיר מיבדל בדילי אינשי מינה והויא לה כחדר

המשתמרת מיתב, אבל היוצא מן התנור וכן הביורים ותקולט מן האויר הרי הוא

שלו ושברפת ושבתל של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי בר' חנינא דאמר

חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר, אמאי הרי הוא שלו? אויר חצרו הוא?

אמר אבוי במדביב בלי בשולי פרה רבא אמר יאמר שאין סופו לנח לאו כמנוח דמי

נמי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי לה *דבעי רבא זרק ארנקי בפתה זה

ויצאתה בפתח זה מהו אויר? שאין סופו לנח לאו כמנוח דמי *לאו כמנוח דמי? הלא

מיפסק ולא מירי רבא מיפסק כלי שברפת ושבתל חרי חרי אמר

אבוי הכי קאמר ושברפת שבתל חרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי זאת אומרת

המשכיר חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב

ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

וכי יצא חצרו חסם לא השכיר רפת שבתל מיתב ויוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח ואסורות בגזל מפני דרכי שלום

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

אם ה"ל חסם ליה? [ספחים ד.]

